

MEGÚJULÓ HÁZI FELADAT

11/A osztály

Történelem tantárgyból

KÓSIKNÉ WACHA ADRIEN

tanár részére

A feladat 30 %-osan beszámít a félév során írandó második témazáró dolgozatba.

Leadási határidő: 2017. november 15.

Leadás módja: Elektronikus dokumentum esetén e-mailben, a kosikne.adrien@harsanyi-bp.hu email-címre. Papír alapú dokumentum esetén személyesen. Ne felejtse el feltüntetni a dokumentumon a neved és az osztályod.

A feladat a reformkor kulturális életére vonatkozik.

Bizonyítsd a szöveg és ismereteid segítségével a reformkori politikai törekvések és az irodalmi élet összefüggését! (terjedelem: 15-20 sor).

Kronológia

1823 – Kölcsey Ferenc: Himnusz

1833 – Katona József Bánk bán című tragédiájának bemutatója

1836 – Vörösmarty Mihály: Szózat

1837 – Megnyílt az első állandó színház Pesten, a Pesti Magyar Színház.

1843 – Egressy Béni megzenésítette a Szózatot.

1844 – Erkel Ferenc megzenésítette a Himnuszt.

„Jogot a népnek, az emberiség
Nagy szent nevében, adjatok jogot,
S a hon nevében egyszersmind,
amely Eldől, ha nem nyer új védoszlopot.
Az alkotmány rózsája a tiétek,
Töviseit a nép közé vetétek;
Ide a rózsa néhány levelét
S vegyétek vissza a tövis felét!”

Petőfi: A nép nevében (1847)

„Elérkezett a búcsú pillanata, s e pillanatban kötelességünknek hittük a Tekintetes Karok és Rendek előtt még egyszer megszólamlani; s elmondani fájdalmunkat, hogy a haza választott fiainak köréből távoznunk kell... Jelszavaink valának: haza és haladás. Azok, kik a haladás helyett maradást akarnak, gondolják meg: miképpen a maradás szónak több jelentése van. Korszerinti haladás épen maradást hoz magával; vesztég maradás következése pedig senyvedés. Isten őrizze meg e nemzetet minden gonosztól; isten virrassza fel e nemzetre a teljes felvirágzat szép napját!” (Kölcsey: Búcsú az országos rendektől 1836.)

„Az Athenaeum, Bajza, Vörösmarty és Toldy folyóirata, több volt, mint pusztán szépirodalmi lap, bár e tekintetben is a legkiválóbbak egyike [...] Bajzáék eredetileg politikai újságot akartak indítani, erre azonban nem kaptak engedélyt, és az Athenaeumra is csak úgy, hogy a hatóság szigorúan eltiltotta őket politikai tárgyak érintésétől; a szerkesztők mégis megtalálták a módját annak, hogy folyóiratukat a haladó társadalmi eszmék szolgálatába állítsák. [...]” (A magyar irodalom története)

